

теоретических и практических знаний и навыков в различных учебных заведениях страны.

Проблема развития и повышения качества бизнес-образования в Республике Беларусь является особенно актуальной, так как более половины белорусских управленцев и предпринимателей имеют техническое образование, в то время как современная управленческая деятельность требует людей, имеющих рациональный склад мышления, способных к планированию и организации производственного процесса с минимальными издержками.

В Республике Беларусь бизнес-образование, в основном, идет по следующим направлениям:

- получение второго высшего (экономического) образования;
- обучение по различным программам магистерской подготовки;
- повышение квалификации через систему курсов (краткосрочных или долгосрочных), мастер-классов, тренингов и др.

При реализации бизнес-образования требуется его практическая направленность, связанная с эффективным ведением бизнеса, а для этого требуются знания в области маркетинга, управления персоналом, управления финансами, управления недвижимостью, общего и специального законодательства, информационных технологий и т.д.

Учреждение образования «Государственный институт управления и социальных технологий Белорусского государственного университета» и его кафедра управления недвижимостью выбрала путь движения вперед в подготовке менеджеров-экономистов, управленцев, путь качественных изменений в образовании, путь слияния бизнеса и образования, путь, ориентированный на использование

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЯК ІМПЕРАТИВ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ

С.Р. Пасека, ЧНУ імені Богдана Хмельницького м. Черкаси

Економічне зростання вітчизняної економіки можливе за умови забезпечення інноваційного розвитку людського потенціалу і кардинально змінених підходів до освітньо-професійних чинників. Пріоритетним чинником інноваційного розвитку кожного регіону, і країни в цілому, є передусім, підвищення освітнього потенціалу працюючих в даному регіоні людей. Соціально-трудова потенціал із певним запасом здоров'я, знань, соціального і трудового досвіду, компетенцій, навичок, характерними моральними, трудовими цінностями, соціальними зв'язками, традиціями, ментальністю, культурою праці, особливостями спілкування та громадського розвитку має постійно розвиватись, збагачуватись сучасними освітньо-професійними характеристиками та ефективно використовуватись.

Провідні українські науковці з тривогою констатують незадовільний стан соціально-трудового потенціалу України, через його недовикористання, диспропорції та розбалансованість розвитку у переважній більшості регіонів. А побудова економіки знань та модернізації економіки потребує робочої сили, яка володіє прогресивними знаннями та технологіями й здатна до постійного самонавчання та вдосконалення. Таким чином, освітня компонента соціально-трудового потенціалу є найбільш активною складовою інноваційних зрушень та модернізації економіки.

Як зазначає А.М. Колот, економіка знань - це економіка, основою якої є високопродуктивні, конкурентоспроможні робочі місця, на яких працюють висококваліфіковані, інноваційно орієнтовані працівники; в ній впроваджуються інформаційні, комунікаційні та інші сучасні прогресивні технології і виготовляється високотехнологічна, наукомістка та конкурентоспроможна продукція. Вища освіта має забезпечити конкурентні переваги, які можна сформувані і розвивати за наявності нової економіки, що орієнтована на знання, на інтелект нації. Для розбудови такої економіки і забезпечення її стійкого розвитку необхідні фахівці нової формації, які володіють потужним інтелектуальним потенціалом, знаннями, навичками, компетенціями, які в сукупності складають основу людського капіталу, що формується значною мірою саме в сфері освіти. Та, на жаль, значна частина молоді з вищою освітою не затребувана на ринку праці, поповнює лави безробітних. За даними Держкомстату України, у 2010 році рівень безробіття молоді у віці 15–24 роки становив 17,4 % .

Отже, на сучасному етапі інноваційна праця і потужний інтелектуальний капітал стають передумовою економічного розвитку, для якого головною цінністю буде освічена, культурна, фізично здорова, інтелектуально насичена, творча людина, яка здатна створювати, сприймати і використовувати нові знання. Тому зростають вимоги до якісних освітніх послуг, яке мають бути орієнтовані на потреби бізнесу та ринку праці з найбільшим корисним ефектом. І хоча вища освіта є основою формування конкурентоспроможності робочої сили та інноваційного потенціалу, варто констатувати той факт, що в сучасних умовах розвитку ринку праці освітній рівень не завжди забезпечує можливості працевлаштування тим, хто її здобував. Освіта не гарантує отримання роботи за фахом з перспективами кар'єрного росту, що в свою чергу обмежує соціальну мобільність і не гарантує відповідного соціального статусу. Відбувається знецінення ролі освіти, оскільки молоді фахівці з вищою освітою отримують мінімальну заробітну плату, або взагалі поповнюють лави безробітних. Саме з недооцінкою ролі освіти, важливості зв'язку між оплатою праці і освітою, ми пов'язуємо погіршення якості соціально-трудового потенціалу суспільства, еміграцію молоді з вищою освітою, знання яких не можуть бути реалізовані у національному ринку праці. А прогресивні зміни в економіці можливе через модернізацію економіки і усвідомлення цінності освіти, інноваційне використання накопиченого освітнього та наукового потенціалу та його гідну оцінку у соціально-трудовій сфері життя.